

Üzeyir Hacıbəylinin sevimli tələbəsi

Cavid əfəndinin bəstəkar oğlu Ərtoğrul

Görkəmli bəstəkar, müsiqisünas-alim, pedaqoq və ictimai xadim Üzeyir Hacıbəyli böyük dramaturq, şair-mütəfəkkir Hüseyin Cavidlə hələ gənclik illərindən dostluq edib. Bu iki mütəfəkkir sənətkarı bir-birinə bağlayan yurd sevgisi, əqidə birliyi olub.

Amansız repressiyalar sənətkarların çox arzularına son qoydu. Cavid əfəndi həbs olunanda oğlu Ərtoğrulun 18, qızı Turanın 14 yaşı vardi. Həmin ağır günlərdə Üzeyir bəy dostunun ailəsinə arxa dardu. Baxmayaraq ki, çox qorxulu, təhlükəli zaman idi. "Xalq düşmənləri"nin ailələrinə yaxın insanlar da təqib olundular. Hətta Üzeyir bəyin də başı üzərində belə bir kabus dolanmaqdı id. Lakin bütün bunlara baxmayaraq, Üzeyir Hacıbəyli Cavidin ailəsinə daim mənəvi və maddi dayaq oldu. Öz qayğısına, himayəsini onlardan əsirgəmədi.

Böyük dramaturqun istedadlı oğlu Ərtoğrul Cavid 1940-ci ilde Pedaqoji İnstитutu bitirdikdən sonra Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasına daxil olmuşdu. O, 1941–1942-ci illərdə Üzeyir bəyin sinifində bəstəkarlıqla dərs almış, özünü çox istedadlı və bacarıqlı tələbə kimi göstərmiş, Üzeyir bəyin sevimlisinə çevrilmişdi.

Ərtoğrul Cavidin gələcəyinə Üzeyir bəy böyük ümidi bəsləyirdi. Qeyri-adı istedad sahibi olan bu gənc həm də Konservatoriyanın Müsiqî Elmi-Tədqiqat Kabinetində çalışaraq xalq yaradıcılığı nümunələrinin toplanması, folklorun

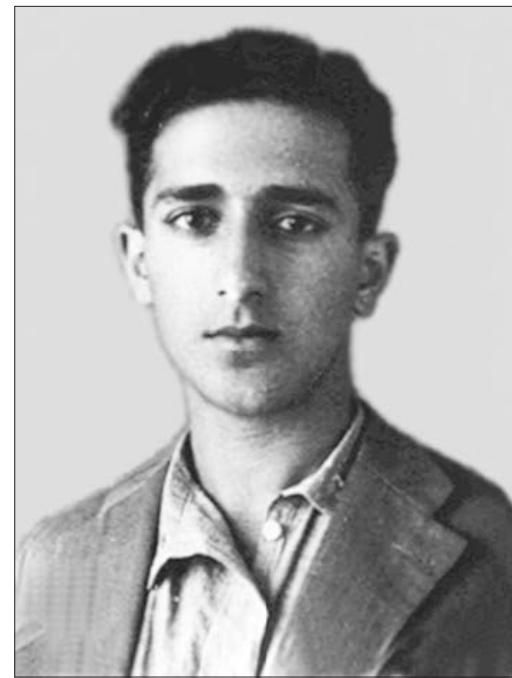
nota salınması ilə məşğul olurdu.

Daim Azərbaycanın, milli mədəniyyətimizin gələcəyini düşünen Üzeyir Hacıbəylinin Cavid əfəndinin istedadlı oğlunun gələcəkdə böyük bəstəkar kimi şöhrət qazanacağına inanırdı. Ərtoğrul Cavid gənc yaşında xeyli müsiqî əsəri yazmışdı. İlk əsərlərindən birini – "Doqquz variasiya"nı sevimli müəlliminə həsr etmişdi. Bundan əlavə, onun Azərbaycan el havaları əsasında yazdığı "Üç prelüz" ("Çal-oyna", "Aşıqsayağı", "Yalli"), iki uşaq miniatürü, anasına ithaf etdiyi "Naxçıvan mənzəreləri" adlı 2 müsiqî lövhəsini ("Zengəzur dağlarında", "Batabat yaylaqlarında"), "Sonatina", skripka və fortepiano üçün "Poema", Nigar Rəfibəylinin şeirinə yazdığı "Eşq olsun" mahnısı və s. əsərlərini göstərmək olar. Bunlar Ərtoğrulun yazış tamamladığı əsərlərdir. Lakin onun yarımqıq qalmış müsiqiləri də var. Gənc bəstəkarın böyük simfonik orkestrin müşayiəti ilə lirik-dramatik tenor səsi üçün "Romans-Kapriçcio" (sözləri Nizaminin), "Şeyx Sənan", "Məhsəti" operaları, "Babəkin andı" simfonik poeması və bir sıra kameral-instrumental əsərləri tamamlanmayıb.

Ərtoğrul Cavid bəzi Avropa və rus bəstəkarlarının əsərlərinin mətnlərini də Azərbaycan dilinə ugurla tərcümə edib. Şubert, Cordani, Şopen, Motsart, Strauss, Rimski-Korsakov, Raxmaninov, Qreçaninov və başqalarının məşhur əsərləri bu qəbildəndir. Təəssüf ki, bu əsərlərin nəşri zamanı tərcüməçi kimi Ərtoğrul Cavidin adı qeyd olunmayıb. Xalq yazıçısı Anar "Böyük sənətkarın sənətkar oğlu" məqaləsində bu barədə bəstəkar Fikret Əmirovə istinadən yazar: "Görürsünümüz, ədəbi metn melodiyaya necə yaxşı uyğunlaşdırılıb, axı o, kamil ədəbi savada, biliyə malik idi. Neçə-neçə Avropa və rus bəstəkarlarının romans və mahnı mətnlərini dilimizə ekviritmik tərcümə etmişdir".

Ərtoğrulu da repressiyaların zərbə dalğası apardı. Konservatoriya tələbəsi olmasına baxmayaraq, onu əsgərliyə çağırırlar. "Xalq düşməni"nin oğlunu Gürcüstanda çox ağır tunel tikintisi işlərinə göndərdilər. Orada verəmə tutıldı... Onun müəllimləri Üzeyir bəyə, Bülbülə, anası və bacısına tez qırılan 24 baharlıq həyatının son aylarında yolladığı məktublarında xəzana düşmüş ümidiş çırpinır... Təəssüf ki, gənc bəstəkar və tədqiqatçı bir çox arzusunu həyata keçirə bilmədi. Əcəl macal vermedi.

Yazdığı məktublarda Ərtoğrul ailəsinə yardım üçün yalnız əziz müəllimi Üzeyir bəyə mü-

raciət edirdi. O, xeyirxah saylığı dahi bəstəkara bir neçə məktub göndərib, anası Mişkinaz xanımın və bacısı Turanın işlə təminatında yardımçı olmayı xahiş edib. Kimsəsiz əzizlərinin fikrini çəkən 23 yaşlı Ərtoğrul yeganə ümid yeri sevimli müəllimi idi. Amma nigaran oğul və qardaş bilmirdi ki, peyğəmbər kimi insan olan Üzeyir bəy onszu da Cavid əfəndinin ailəsi üçün mümkün olan hər şeyi edirdi. Hüseyin Cavid həbs olunduqdan sonra qohumlarının belə üz döndərdiyi ailəsi, başda Üzeyir bəy olmaqla, yalnız bir neçə nəfərdən himaye göründü.

Cavid əfəndinin yadigarı Turan Cavid Dövlət Radio Komitəsində ilk dəfə işe düzəldən də Üzeyir bəy olub. Bu barədə Turan xanım həmişə iftixarla danışardı. Turan Cavidin bununla bağlı və başqa etirafları Azər Turanın "Cavid əfəndi..." kitabında da yer alıb.

Üzeyir bəy heç vaxt ikilli həyat yaşamayıb. Onun bir üzü və bir sözü vardi: "Olduğu kimi görünmüştə, göründüyü kimi olmuşdu. Elə bu baxımdan da Cavidlər ailəsinə münasibəti daim xeyirxahlı olmuşdu. Hüseyin Cavid kimi bir sənətkarın itkisine həmişə qəlbə agrımışdı.

Əger dahi bəstəkarın şagirdi Ərtoğrul Cavid yaşasaydı, nə qədər qiymətli əsərlər yazacaqdı. Amma xalqımızın düşmənləri buna imkan vermədi. Repressiyanın davamı olaraq Hüseyin Cavidin yeganə oğlunu da məhv etdi...

Gülbəniz BABAXANLI,
Hüseyin Cavid Ev-Muzeyinin direktoru,
filologiya elmləri doktoru,
Əməkdar mədəniyyət işçisi